

Bir Gülüşün Kaldı Bende

– İbrahim Kilik · 12 Haziran 2010

Gittin gideli, hasret ateşten bir piyale yüreğimde . Seni hatırlatır her baktığımda gül, erguvan lâle. Şehrin üzerinden bulutlar geçer gider bilinmez iklimlere. Benimle birlikte üzülür bir zamanlar arşınladığın sokaklar, caddeler. Sana üveyiklerle,turnalarla selamlar yollarım yazdığım şiirlerde. Sen kurduğum cümlede her şey. Özne ,tümleç , yüklem , nesne. Harflerimin özgül ağırlığısın. Şiirlerimde imge.

Güne seninle başlarım istisnasız. En ıssız en yalnız anlarımda hep yadımdasın. Gittin bana yadigar kaldı yasın. Nedense seni hep çiçeklerle anarım. Bazen bir hanım elinin hoş kokusu hatırlatır seni. Bazen yasemin beyazlığında ellerin düşer hatırıma. Akasyalar, erguvanlar senin için açar itikadımca. Leylak kokularıyla senin ıtrın olur başımı döndüren. Velhasıl çiçekler âleminde her güzellik baştan başa sen.

Sana, çiçekler perisi desem, güzelliğini anlatmaya kifayet eder mi bilmem.Harfleri, kelimeleri, renkleri özenle seçsem; bir şiir yazsam, adın geçmese içinde. Lâkin, sana dair ne varsa yüreğimde, satırlara dökebilsem. Sen olsan şiirimde ahenk, hayallerimde renk. Güzele ve güzelliğe değgin her renk , her söz seni hatırlatır. Çay demlerken düşersin yadıma bir de. Ama senin elinin değdiği çayların kıvamına ve tadına ulaşamam yokluğunda. Senin elin değmeyeli öksüz kaldı demliğimle çaydanlığım da. Bardaklarda hüzün...

Çektin gittin uzaklara, bir gülüşün kaldı bende hatıra. Güzelliğini emanet ettim zambaklara. Adının ucuna iliştirilen gülü yüreğimde saklarım hâlâ. Bir kor olur düşer hasretin avuçlarıma. Bulut olur bakışların yağmurlarıma. Üveyikler havalanır, selamım olursun dört bir yana kanatlarında. Erir yüreğim senden uzakta. Sana yeniden tutulurum her nefes alışta , derin bir nefes alırım hayalin ciğerlerime dolar. Gün yirmi dört saat seni yaşar seni solurum...

Ankara,12.06.2010 İ.K